

i Virkeligheden er. Det kan ikke bestrides, at denne Sag maa ses fra to Sider. Det første, der efter min Mening maa gøres, er, at vi maa hævde og værne vort Smørs Renomme fuldt ud. Og naar man vil gøre det, maa man ikke vedtage en Bestemmelse, som i og for sig ikke gavner Smørets Renomme, men skader til den anden Side. Det er imidlertid Ting, som det er nødvendigt at tage under alvorlig Overvejelse, og jeg skal derfor paa det nuværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Udtalelser.

C. Sage: Ligesom det ærede Medlem er jeg fuldstændig paa det rene med, at Berriggelsen af vor Smørekspport er et Spørgsmaal af allerstørste Bigtighed. Jeg kan gerne sige, at vi sikkert alle ere enige om, at det er et Spørgsmaal af national Betydning, og at derfor de større eller mindre Ulemper, der ere uundgaelig forbundne med saadanne indskrænkende Bestemmelser, som Margarineloven fastlægger, er noget, man af Hensyn til Opnaaelsen af Formaalet maa finde sig i. Hvorvidt de stærpende Bestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag, kunne siges alle at være nødvendige, skal jeg lade staa hen. Det forekommer mig, at Stærpelsene paa nogle Punkter gaa videre, end det er nødvendigt, idet den allerede hidtil bestaaende Margarinelov sikkert i det hele og store maa siges at have virket tilfredsstillende, og at det Maal, den har sat sig, faktisk er naaet. Der er dog kun et enkelt Punkt, som jeg vil tillade mig at fremdrage, og som for Resten allerede er blevet berørt af den ærede foregaaende Taler; det er Bestemmelsen i § 10, som indeholder Forbud mod at anvende andet Konserveringsmiddel end Kogsalt, og de dertil knyttede Straffebestemmelser i Lovforslagets § 17. Dette Spørgsmaal har været fremdraget ogsaa i det andet Ting, og da jeg fra forskellige handlendes Side har faaet Opfordring til paa ny at bringe det under Diskussion, har jeg ikke villet undlade at gøre dette; thi de handlende se for deres Bedkommende en meget stor Fare i disse Bestemmelser og vilde sætte megen Pris paa, at de bleve i alt Fald noget ændrede. Hvad angaar selve Forbudet mod at anvende andre Konserveringsmidler end Kogsalt, ser jeg ikke rettere efter de Oplysninger, der ere fremkomne, end at denne Bestemmelse ikke vil gøre noget Indgreb i allerede bestaaende Forhold her i Landet; thi naar det undtages, at der lejlighedsvis i Mælken kan bruges noget Salpeter, som imidlertid ikke iblandes i det Djenst at konservere Smørret, saa er det faktiske Forhold det, at hos

os benyttes ikke andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Og for det udenlandske Smørs Bedkommende, som kommer her til Byen — det er navnlig fra Sverige og Finland — er sikkert ogsaa Forholdet det, at man hidtil ikke har benyttet andet. Altsaa for saa vidt er Bestemmelsen, forekommer det mig — i alt Fald naar den faar en nærmere Begrænsning og Præcifering, saaledes som det ærede Medlem, der sidst talte, antydede — det forekommer mig, siger jeg, at Bestemmelsen i og for sig ikke kan antages at ville være særlig byrdesfuld. Det, man kunde indvende, maatte jo nærmest være det, at der kunde tænkes at blive opfundet andre og bedre Konserveringsmidler, saaledes at et Forbud mod at benytte saadanne Midler vilde være til Skade i Stedet for til Gavn. Men man tør vistnok gaa ud fra som givet, at alle Opfindelser og Forbedringer i den Retning følges med saa aarvaagne Øjne af vore Smørproducenter og deres kyndige Raadgivere, at man sikkert ikke hos os vil komme til at staa tilbage for Udlandet, hvis der virkelig skulde gøres saadanne Opfindelser, og det vil sikkert nok ogsaa de handlende for saa vidt kunne slaa sig til Taals med. Derimod kan jeg ikke se bort fra, at de Straffebestemmelser i § 17, som ere knyttede til Overtrædelse af Forbudet, ere ganske overordentlig barske, og at de ville medføre Følger, som ere langt strengere, end der er rimelig Grund til. Hvis man hos en handlende finder Smør, til hvilket der er tilsat andre Konserveringsmidler, isalder han Bøder, og desuden bliver Smørret konfiskeret. Det er altsaa meget alvorlige Konsekvenser. Lad os nu sige, at man hos en handlende her i Byen finder saadant Smør; Kontrollen kommer og udtager Prøve af en Justage, lader Prøven analysere, og det viser sig da, at der er tilsat andet end Kogsalt. Hvis saa Kontrollen eller Politiet derefter kommer tidsnok, inden Smørret er sendt bort, vil det blive konfiskeret, og Manden mulktteres. Saafremt nu Købmanden her har modtaget dette Smør fra en indenlandsk Mand, altsaa det drejer sig om dansk Smør, vil jeg vel antage, at han, saafremt han har været i god Tro, maa have Regres over for den, der har solgt ham det. Hvis Købmanden her selv har tilsat de forbudte Stoffer, er det klart nok, at det er kun forskyldt Straf, naar han bliver ramt — selvfølgelig! Men han kan jo have været ganske uvidende derom, og jeg antager, at han i saa Tilfælde maatte ifølge vor Lovgivning have Regres til Sælgeren; hvis denne er en anden Købmand, maa han igen have Regres til Producenten,